

**2025 YABANCI DİLLER, KÜLTÜRLER VE EDEBİYATLARI:
LİSANS DÜZEYİ ÖĞRENCİ KONFERANSI**

10-11 Aralık 2025

**KONFERANS PROGRAMI
VE
ÖZET KİTAPÇIĞI**

Akademik Kurul

Prof. Dr. Nurşen Adak, Edebiyat Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Arda Arikan, İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü

Prof. Dr. Reyhan Çelik, Rus Dili ve Edebiyatı Bölümü

Doç. Dr. Kemal Demir, Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü

Dr. Demet Sustam, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

Düzenleme Kurulu

Alman Dili ve Edebiyatı: Sıla Sezdi, Yasemin Sicim

İngiliz Dili ve Edebiyatı: Başak Danış, Sude Naz Aydın, M. Naci Musaefendioğlu

Rus Dili ve Edebiyatı: Svetlana Zakhvataeva

Türk Dili ve Edebiyatı: İlyas Paşkar

Sunucu: Başak Danış

BUMİN KAĞAN SALONU

Akdeniz Üniversitesi
Edebiyat Fakültesi
2025 Yabancı Diller, Kùltürler ve Edebiyatları: Lisans Düzeyi Öğrenci Konferansı
10-11 Aralık 2025 (BUMİN KAĞAN SALONU)

KONFERANS PROGRAMI

10 ARALIK 2025

Saat	Bildiri Başlığı	Yazarlar
10:00-10:45	Alman Edebiyatı'nda savaş sonrası toplumsal travma Puşkin'in eserlerinde geçen 'Marya' adının sembolik ve yapısal işlevi	Sıla SEZDİ Akdeniz Üniversitesi Alman Dili ve Edebiyatı Nilüfer YÜKSEL Akdeniz Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı
11:00-11:45	Childhood trauma and the formation of identity: A psychoanalytic reading of Tolstoy, Dickens, and Sallinger Challenging gender norms: A comparative reading of Charlotte Perkins Gilman's Herland and Orhan Kemal's Tersine Dünya	Begüm Öykü OKMAK Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Büşra Yılmaz İstanbul Kültür Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı
13:00-13:45	Ana dilin duygusal derinliği: Çeviri ve hisler üzerine Turgenyev'in Babalar ve Oğullar eserinin Türkçe çevirilerinde deyimlerin aktarımı	Fehime Gül SAYDIM Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Sedef DEMİR Akdeniz Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı
14:00-14:45	Tanzimat dönemi tiyatro anlayışı ve Ahmet Vefik Paşa Tanpınar ve zamanın izinde	Nehir GÜNALAN Akdeniz Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Dilara HATİP Akdeniz Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı
15:00-15:45	From aristocratic spectacle to social satire: Comparing Rinaldo and The Beggar's Opera Representation of women's psychological oppression in Meryem and The Yellow Wallpaper	Zain Alaabdeen ALRUWEAE Bölent Ecevit Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Ümmü Damla FİDAN Selçuk Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı
16:00-16:45	Erken Hristiyanlıkta ilk savunmalar: Iustinus Martyr ve Tertullianus The savior as a motif in Canterbury Tales, The Thousand and One Nights and Decameron	İlayda Sena KAYA Akdeniz Üniversitesi Latin Dili ve Edebiyatı Cennet Rabia TACYILDIZ Akdeniz Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı
17:00-17:30	İkinci dilde yazılan eserlerde kültürel etkileşim, kimlik ve melezlik XIX. Yüzyıl Rus edebiyatında "gereksiz insan" tipinin oluşumu ve gelişimi	Cihan AVARA Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Svetlana ZAKHVATAEVA Akdeniz Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı

11 Aralık 2025

Saat	Bildiri Başlığı	Yazarlar
10:00-10:45	Video oyunları: İnteraktif öykü anlatımı ve edebiyatın yeni yüzü Rus ve Türk edebiyatında Ayasofya'nın temsili	Ada Ilgar URAL Akdeniz Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Sofya DURSUNOVA Akdeniz Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı
11:00-11:45	A comparison of Polyphemus and Tepegöz tales The duality of the self: Reason and emotion in psychological realism Shakespeare ve Sabahattin Ali'nin eserlerinde trajik aşklar: Karşılaştırmalı bir inceleme	Feyzanur TEKİNER Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Nur BAYRAK Ordu Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Ece Asena YILMAZ Akdeniz Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı
13:00-13:45	A comparison of "The Necklace" and "The Overcoat": Social hierarchy, material value, and loneliness Character diversity in horror literature: The unlimited world of the human mind	Ali BACANAK Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Doğa ACAR Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı
14:00-14:45	Oscar Wilde'in Dorian Gray'in Portresi ve Yusuf Atılgan'ın Aylak Adam romanlarında yabancılaşma ve haz arayışı Anton Çehov ve Sait Faik Abasıyanık öykülerinde yabancılaşma, yalnızlık ve mekân	Ece Dilan KARABULUT Sudem EROĞLU Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Petek KAHYALAR Sara BAKIRCIOĞLU Akdeniz Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı
15:00-15:45	Modernism and postmodernism in The Waste Land and The Shield of Achilles An ecological posthumanist reading of childhood in Anne of Green Gables and Pollyanna	Sude KARATAŞ İstanbul Kültür Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı/ Siyaset Bilimleri ve Uluslararası İlişkiler Ayşegül MEYDAN Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı
16:00-16:45	19. yüzyıl Rus romanında isyankâr kadın ruhu: Tolstoy ve Dostoyevski Örneği Dostoyevski ve Ahmet Mithat Efendi: Kadınların ahlaki yüceliği üzerine	Hatice Yağmur İÇEL Akdeniz Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı Türkan Rüzgar ÖZELOĞLU Akdeniz Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı

From aristocratic spectacle to social satire: Comparing *Rinaldo* and *The Beggar's Opera*

Zain Alaabdeen ALRUWEAE
Bülent Ecevit Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
zain.al3nzi23@gmail.com

Abstract

This presentation explores a comparative analysis between George Frideric Handel's *Rinaldo* (1711) and John Gay's *The Beggar's Opera* (1728), two works that represent opposite directions in eighteenth-century British opera. While Handel's *Rinaldo* reflects the grandeur of Italian opera and serves the aristocratic taste of its time, Gay's *The Beggar's Opera* challenges that tradition by introducing satire, realism, and popular musical forms. The comparison focuses on artistic purpose, audience, language, musical structure, and social context. Handel's opera promotes moral idealism and aesthetic perfection through the da capo aria form, emphasizing vocal virtuosity and spectacle. In contrast, Gay replaces this structure with spoken dialogue and well-known tunes, creating a "ballad opera" accessible to the general public. Through this analysis, we will argue that *Rinaldo* and *The Beggar's Opera* represent two competing ideologies of art: one that reinforces the existing social hierarchy, and another that actively seeks to dismantle it. Ultimately, this comparison demonstrates a pivotal moment where British opera began to shift from an exclusive, aristocratic entertainment into a powerful vehicle for cultural critique and popular engagement.

Keywords: Opera, satire, social critique, Handel, John Gay

Childhood trauma and the formation of identity: A psychoanalytic reading of Tolstoy, Dickens, and Sallinger

Begüm Öykü OKMAK
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
begumoykuokmak@posta.mu.edu.tr

Abstract

This presentation examines how childhood trauma affects the protagonists' individual development. Three books compared in exploring: *Childhood* by Lev Tolstoy, *Oliver Twist* by Charles Dickens, and *The Catcher in the Rye* by J.D.Sallinger. This research was undertaken from the perspective of two important authors, Julia Kristeva and Melanie Klein. Kristeva's idea of abjection and Klein's object relations theory shed light perfectly on this research. The loss, sadness, and absence of a parent figure can affect a character's adult life psychologically and in the process of creating an identity for themselves in society. Klein's work explores the internal conflicts that arise when one harbors complex feelings toward a parent and how these conflicts shape one's identity. Kristeva points out how we construct our identity through repulsion, rejection, and the imposition of boundaries. In these books and in the research, the connection between childhood trauma and adult identity shows what happens when children do not have a healthy childhood psychoperiod.

Keywords: Childhood trauma, identity formation, psychoanalysis

Alman Edebiyatı'nda savaş sonrası toplumsal travma

Sıla SEZDİ

Akdeniz Üniversitesi

Alman Dili ve Edebiyatı

ssisteronline@gmail.com

Özet

İkinci Dünya Savaşı, Almanya'nın yalnızca siyasi ve ekonomik yapısında köklü değişimlere yol açmakla kalmayıp, aynı zamanda bireysel ve kolektif bilinç üzerinde de derin bir etkide bulunmuştur. Bu bağlamda ortaya çıkan ve “Trümmerliteratur” (Yıkıntı Edebiyatı) olarak adlandırılan edebi akım, savaş sonrası dönemde yaşanan fiziksel tahribatın ötesinde, toplumsal travmanın edebiyata yansıyan bir ifadeler bütünü olarak değerlendirilebilir. Bu çalışmada, savaş sonrası Alman edebiyatında travmanın temsil biçimleri; bireysel suçluluk duygusu, kimlik arayışı ve toplumsal suskunluk kavramları ekseninde ele alınacak ve değerlendirilecektir. Özellikle Wolfgang Borchert, Heinrich Böll ve Günter Grass gibi dönemin öne çıkan yazarlarının eserleri üzerinden, savaşın birey ve toplum üzerindeki psikolojik etkileri detaylı bir şekilde analiz edilecek ve bu izlerin günümüz Almanyası'ndaki yansımaları tartışılacaktır. Bu inceleme, edebiyatın yalnızca estetik bir sanat dalı olmanın ötesinde, kolektif hafızayı yapılandıran ve toplumsal gerçeklikleri anlamlandıran bir ifade aracı olarak oynadığı rolü vurgulamayı hedeflemektedir. Çalışmanın temel amacı, savaş sonrası Alman toplumunun ruhsal durumunu edebi metinler yoluyla kavramsallaştırmak ve travmanın kuşaklar arasında nasıl aktarıldığını edebi bir perspektifle değerlendirmektir.

Anahtar Sözcükler: Alman edebiyatı, savaş sonrası, travma, kolektif hafıza, kimlik

Ana dilin duygusal derinliği: Çeviri ve hisler üzerine

Fehime Gül SAYDIM
Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
fehimegul.saydim@student.asbu.edu.tr

Özet

Bu çalışma, bireyin ana diliyle kurduğu duygusal bağın okuduğu metnin diline göre içselleştirme düzeyinde bir farklılık yaratıp yaratmadığını; sonradan öğrenilen dillerde aynı düzeye ulaşmanın mümkün olup olmadığını ve söz konusu bağın çeviri aracılığıyla yeniden üretilebilirliğini tartışmaktadır. Dil, yalnızca bir iletişim aracı değil; aynı zamanda duygu, kimlik ve kültürel belleğin taşıyıcısıdır. Bu nedenle çoğu birey, ana dilinde okuma yaptığıında metinle daha derin bir duygusal ve kültürel etkileşim kurar. Ancak ikinci veya yabancı dillerde bu bağın oluşabilmesi, dil yeterliği, kültürel yakınlık, duygusal yatırım ve sürekli maruz kalma gibi etkenlere bağlıdır. Çeviri süreci, bu dinamiklerin kesişim noktasında yer alarak duygusal ve kültürel anlamların yeni bir dilde yeniden inşa edilmesine aracılık eder. Peki, bir eserin çevirisi, orijinal dilinin bilinmesine rağmen daha fazla okuma keyfi sunabilir mi? Bu sunum, çeviri aracılığıyla duygusal ve kültürel aktarımın nasıl mümkün olduğunu ve okurun farklı dillerde hissetme biçimlerinin hangi kültürel süreçlerle biçimlendiğini tartışmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Çeviri, ana dil, duygusal bađ, okuma deneyimi, dil yeterliliđi

Representation of women's psychological oppression in *Meryem* and *The Yellow Wallpaper*

Ümmü Damla FİDAN
Selçuk Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
ummudamlafidan@gmail.com

Abstract

This study explores women's psychological oppression through the lenses of Interliterary Similarities and Differences and Comparative Literature Studies. Focusing on the Turkish film *Meryem* (directed by Atalay Taşdiken) and Charlotte Perkins Gilman's short story *The Yellow Wallpaper*, it examines how patriarchal systems constrain women's identities and mental well-being. In *Meryem*, the protagonist struggles under strict cultural and religious norms in rural Turkey, while Gilman's narrator experiences domestic isolation disguised as care. In both works, women are ignored, their illnesses are not taken seriously, and they are almost invisible. Using feminist and psychoanalytic approaches, this study illustrates how women, regardless of culture or location, experience psychological struggles and oppression during specific periods, expressed through repression and illness. By comparing Turkish cinema with English literature, this research contributes to comparative Literature Studies and literary criticism, revealing universal patterns of cultural and psychological confinement. This interliterary perspective demonstrates that, despite differences in geography and language, women's experiences under patriarchy share profound similarities.

Keywords: Women's oppression, psychological confinement, patriarchy, Turkish cinema

A comparison of Polyphemus and Tepegöz tales

Feyzanur TEKİNER
Hacettepe Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
feyzanurtekiner2961@gmail.com

Abstract

The theory suggests that the Tepegöz and Polyphemus sagas originated independently. According to H. F von Diez, Tepegöz represented the original form, and Polyphemus was derived from that. Yet on the other hand, Wilhelm Grimm suggested that Polyphemus was added later to the *Odysseus* text, and that all these tales must have descended from another source. It is not only the stories of Polyphemus and Tepegöz, but there are similar mythical tales all around the world. Hackman classified these tales into a formula of three episodes: The Blinding, The Escape, and The Ring. Folklore studies classify these Cyclops-blinding tales; the Tepegöz story is considered a variant of the complete form and is placed under the “1a 2b 3” category, while the Polyphemus story is taken as the archetype. There are specific differences in the story; for instance, while Polyphemus lives on an island alone, Tepegöz is actually born among humans. Basat and Odysseus have different characteristics as heroes. Also, from a literary perspective, both tales share significant similarities and differences within the same tradition.

Keywords: Epic, Dede Korkut, Odysseus, Tepegöz

The duality of the self: Reason and emotion in psychological realism

Nur BAYRAK
Ordu Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
nurbayrak68@gmail.com

Abstract

The tension between reason and emotion forms one of the defining struggles of human consciousness, shaping moral judgment, desire, and individual choice. In literature, this duality finds expression in psychological realism, which explores the relationship between characters' inner lives and the social structures that define them. This study examines how Henry James's *The Portrait of a Lady* (1881) and D. H. Lawrence's *Sons and Lovers* (1913) dramatise the conflict between rational thought and emotional impulse within distinct historical and moral frameworks. In *The Portrait of a Lady*, James constructs a world governed by social decorum and moral restraint, where Isabel Archer's rational consciousness suppresses her emotional spontaneity. In contrast, Lawrence's *Sons and Lovers* immerses Paul Morel in an environment charged with emotional intensity, portraying his struggle as a modernist challenge to Victorian moral rigidity. James's refined narrative psychology privileges introspection and self-control, whereas Lawrence's vision privileges instinct, passion, and the disruptive force of desire. By placing these texts in their late Victorian and early modernist contexts, this analysis shows how both authors question the boundary between reason and emotion to redefine the moral and psychological dimensions of the self. In doing so, psychological realism shifts from depicting interiority to critiquing the moral codes that shape consciousness, marking a movement from ethical restraint to emotional authenticity in the modern novel.

Keywords: Duality, reason, emotion, psychological realism, Henry James, D. H. Lawrence

Turgenyev'in *Babalar ve Oğullar* eserinin Türkçe çevirilerinde deyimlerin aktarımı

Sedef DEMİR
Akdeniz Üniversitesi
Rus Dili ve Edebiyatı
sedefdemir.edu@gmail.com

Özet

İvan Turgenyev'in *Babalar ve Oğullar* adlı romanı, Rus edebiyatının en önemli klasiklerinden biri olarak yalnızca yazıldığı dönemde değil, sonraki yüzyıllarda da geniş yankı uyandırmıştır. Roman, 19. yüzyıl Rus toplumundaki nesiller arası çatışmayı, inanç ve değer dönüşümünü konu edinmekte; bu yönüyle evrensel bir temayı ele almaktadır. Eser, Türk okuru tarafından da erken dönemlerden itibaren ilgiyle karşılanmış ve günümüze kadar yirmi bir farklı Türkçe çevirisi yapılmıştır. Bu durum, romanın yalnızca edebî değerinden değil, aynı zamanda her dönemin kültürel ve dilsel koşullarına göre yeniden yorumlanma potansiyelinden kaynaklanmaktadır. Bu çalışmada öncelikle *Babalar ve Oğullar*'ın Türk diline çevrilme süreci, Rusçadan Türkçeye çevirilerin tarihsel gelişimi bağlamında ele alınmıştır. Ardından farklı dönemlerde yapılan çeviriler karşılaştırılarak başlık tercihleri, üslup farklılıkları, metin eksiltmeleri ve özellikle atasözü ile deyimlerin aktarımı incelenmiştir. Çalışmada, çevirmenlerin dönemsel dil anlayışları ve çeviri stratejilerinin metin üzerinde nasıl bir etki yarattığı üzerinde durulmuştur. Sonuç olarak, *Babalar ve Oğullar*'ın her bir çevirisi, yalnızca bir dil aktarımı değil, aynı zamanda çevirmenin kendi döneminin kültürel, ideolojik ve estetik anlayışını yansıtan bir yeniden yazım niteliği taşımaktadır. Bu yönüyle çalışma, eserin Türkçe çeviri tarihindeki çok katmanlı yapısını ortaya koymakta ve Türkçeye yapılan çeviriler aracılığıyla edebî metinlerin kültürel sürekliliğine katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Turgenyev, *Babalar ve Oğullar*, çeviri incelemesi, deyim aktarımı

Tanzimat dönemi tiyatro anlayışı ve Ahmet Vefik Paşa

Nehir GÜNALAN
Akdeniz Üniversitesi
Türk Dili ve Edebiyatı
nehirgunalan2@gmail.com

Özet

Tanzimat dönemiyle beraber edebiyatımıza yerleşen tiyatro anlayışı geleneksel tiyatro anlayışından oldukça farklıdır. Geleneksel tiyatrodaki amaç güldürüyken batılı tiyatro anlayışının gelişmesiyle bu amaç değişmiş ve güldürüyle beraber düşünmeyi, sorgulamayı, eleştirmeyi hedef alan bir tiyatro anlayışı egemen olmaya başlamıştır. Bu sürece katkı sağlayan, batılı tiyatro anlayışını edebiyatımıza yerleştirmek için gayret gösteren isimlerden biri de Ahmet Vefik Paşa'dır. Onun Fransız tiyatrosunun öncülerinden olan Moliere'den yaptığı çeviri ve uyarlama çalışmaları Türk insanına batı tiyatrosunu benimsetmiştir. İnsanlara bir tiyatro oyunu nedir ve nasıl izlenmelidir gibi soruların yanıtlarını da veren Ahmet Vefik Paşa bu yolla da halka tiyatro geleneğini aşılamıştır. Bu sunumda, Ahmet Vefik Paşa'nın tiyatroya katkıları ve Tanzimat döneminde tiyatronun seyri hakkında bilgi verilecektir.

Anahtar Sözcükler: Ahmet Vefik Paşa, batı tiyatrosu, geleneksel tiyatro, Tanzimat, Moliere

Tanpınar ve zamanın izinde

Dilara HATİP

Akdeniz Üniversitesi

Türk Dili ve Edebiyatı

20223306027@ogr.akdeniz.edu.tr

Özet

Ahmet Hamdi Tanpınar (1901-1962), Türk edebiyatının modernleşme sürecinden derin biçimde yansıtan yazar, şair ve akademisyendir. Tanpınar'ın eserleri, “zaman” kavramı etrafında şekillenen bir kimlik ve bilinç arayışını merkeze alır. Hikâye, roman, deneme, makale, edebiyat tarihi gibi nesir sahasında pek çok eser vermiş olmakla birlikte şairliği de güçlüdür. Fakat şiirleri diğer eserlerinden azdır. Çünkü şiiri müstesna bir sanat olarak kabul etmiş ve ona üstün bir değer vermiştir. Şiirdeki mükemmeliyet arayışı hocası Yahya Kemal'den gelir. Tanpınar'ın okuduğu yerli ve yabancı yazar ve şairler tutkuyla bağlandığı İstanbul ve Boğaz, İstanbul sokakları, çarşılar, camiler, sahaflar ve bilhassa Türk Musikisi onun romanlarının belkemiğini oluşturur. Yazarın mizacı gereği romanlarında yer yer şiirsel söylemlere de rastlarız. “Huzur” romanında geçen birçok cümle bize aslında bir şiiri okuyormuş hissi verir. Yazar romanlarında insanı konu edinirken, insanın hayal dünyasını geniş bir biçimde işlerken çeşitli imajlar kullanır. Kısaca Tanpınar 1901'de Osmanlı İmparatorluğunun çözülme yıllarında doğup 1962'de Cumhuriyet'in olgunluk döneminde hayata veda eden Tanpınar, iki medeniyet arasında bocalayan bir toplumun ruhsal panoramasını kaleme almıştır. Onun romanları, şiirlerine denemeleri yalnızca birer edebi metin değil; aynı zamanda medeniyetimizin kültürel hafızasına tutulmuş aynalardır.

Anahtar Sözcükler: Ahmet Hamdi Tanpınar, zaman, rüya, bellek, modernleşme, kimlik

The savior as a motif in *Canterbury Tales*, *The Thousand and One Nights* and *Decameron*

Cennet Rabia TACYILDIZ
Akdeniz Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
cennetrabia217@gmail.com

Abstract

This study focuses on the savior motif as depicted in *The Canterbury Tales* by Chaucer, *The Decameron* by Boccaccio, and the famous Arabic collection of tales, *The Thousand and One Nights*. Using archetypal criticism that focuses on the storytellers in each work, the aim is to understand how these narratives function as tools of survival and transformation. In *The Thousand and One Nights*, for instance, Scheherazade's storytelling becomes an act of redemption by transforming her fears into a new perception. In this process, her fear of death, in particular, is transformed into a conceptualization of death not as an end but as a renewal. Likewise, in *Decameron*, particular narrators use storytelling as a therapeutic response to the Black Death, transforming collective trauma into social healing. In *The Canterbury Tales*, Chaucer's pilgrims narrate their experiences as moral journeys toward self-awareness and spiritual growth. Ultimately, this study demonstrates that narrators in these works function as saviors, transforming storytelling from a tool of entertainment into a nuanced and profound mechanism for survival and moral renewal.

Keywords: Savior motif, archetypal criticism, *Canterbury Tales*, *Decameron*, *The Thousand and One Nights*

Shakespeare ve Sabahattin Ali'nin eserlerinde trajik aşklar: Karşılaştırmalı bir inceleme

Ece Asena YILMAZ
Akdeniz Üniversitesi
Türk Dili ve Edebiyatı
ecedogan0426@gmail.com

Özet

Aşk; geçmişten bugüne dert ile derman, derin bir azap ile büyük bir mutluluk, ölüm ile varoluş arasında süregelen çok yönlü bir kavramdır. Kimi sevginin son haddi olarak açıklamakta kimi ise güzelliğin ve hakikatin peşinde ruhun yükselme çabası olarak görmektedir. Bazen mutluluk, bazen komedi bazen de trajedi unsurlarıyla şekillenen bu kavram büyük sanatçıların da çoğu zaman ilgi odağı olmuştur. Bu çalışmada aşkı trajik sonlarla birleştiren iki farklı sanatçının eserleri karşılaştırmalı biçimde incelenecektir. İngiliz edebiyatının trajedi yazarı William Shakespeare ile Türk edebiyatının toplumcu gerçekçi özelliğiyle ön plana çıkan yazarı Sabahattin Ali'nin bazı eserlerindeki mutsuz sonlara dikkat çekilecek; aynı zamanda farklı dönemlerde yetişmiş, farklı türler üzerinden edebiyat dünyasında yerini almış bu şahsiyetlerin aşkı trajik bir şekilde ele almaları çalışmanın genel hatlarını oluşturacaktır. Shakespeare'in *Othello*, *Romeo ve Juliet* ile *Hamlet*, Sabahattin Ali'nin ise *İçimizdeki Şeytan*, *Kuyucaklı Yusuf* ve *Kürk Mantolu Madonna* isimli eserleri çalışmada üstünde durulacak eserlerdir. Çalışma, trajik sonlara farklı bağlamlarla ulaştırılan metinlere karşılaştırmalı edebiyat yaklaşımıyla dikkat çekmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Karşılaştırmalı edebiyat, Shakespeare, Sabahattin Ali, trajik aşk

Oscar Wilde'in *Dorian Gray'in Portresi* ve Yusuf Atılgan'ın *Aylak Adam* romanlarında yabancılaşma ve haz arayışı

Ece Dilan KARABULUT

Sudem EROĞLU

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Türk Dili ve Edebiyatı

sudemeroglu@posta.mu.edu.tr

Özet

Yabancılaşma, bireysel ve toplumsal sürecin birlikte ortaya çıkardığı psikolojik bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Kişinin öz benliği ile varlığının çelişmesi sonucu öteki biri ortaya çıkar ve 'yabancılaşma' dediğimiz kavramın temelinde de bu durum yatar. Bu yabancılaşma, aynı zamanda işleyeceğimiz "haz arayışı" (hedonizm) kavramından da etkilenmektedir. Hedonizm, acılardan kaçmak için ya da maddesel dünyayla bağlantı kurarak manevi hayattan uzaklaşma amacıyla kullanılır. Karakterler, bir trajediyi perdelerler. Bir şeylere bağlılık duymazlar ve ahlaki çöküş yaşarlar. Oscar Wilde'in *Dorian Gray'in Portesi* romanında, ana karakter Dorian Gray, portresi çizildiğinde topluma uygun bir karakterken Lord Henry'den çokça etkilenerek orijinal bir haz arayışına girer ve hatta portresine bakamaz hâle gelir ve yaşadığı deneyim özellikle portredeki değişiklikler üzerinden verilir. Yusuf Atılgan'ın *Aylak Adam* romanında ise baş karakter C., çocukluğundan beri bilinç altına yerleşmiş olan bazı korkuları, arzuları ve kaygıları ile yaşamını devam ettirir. Ancak C.'nin baba nefreti ve yaşadığı travmatik olaylar sebebi ile arayış içerisinde olduğu haz durumu, romanda belirli yerlerde kendisini gösterir. Bu bağlamda çalışmada, haz arayışının dönemin kültürel ve toplumsal bağlamlarıyla ilişkisi incelenmiş; karakterlerin içsel çatışmaları, özgürlük arayışları ve yabancılaşma biçimleri karşılaştırmalı bir yöntemle değerlendirilmiştir. İki roman, bireyin haz peşinde koşarken kendisini hem topluma hem de kendi öz benliğine karşı konumlandırmasının edebi düzlemdeki iki farklı fakat kesişen örneği olarak ele alınmıştır.

Anahtar Sözcükler: Yabancılaşma, haz arayışı, toplum, benlik

Modernism and postmodernism in *The Waste Land* and *The Shield of Achilles*

Sude KARATAŞ

İstanbul Kültür Üniversitesi

İngiliz Dili ve Edebiyatı & Siyaset Bilimleri ve Uluslararası İlişkiler

sudekaratas122@gmail.com

Abstract

This paper argues that T. S. Eliot's *The Waste Land* (1922) and W. H. Auden's *The Shield of Achilles* (1952) reveal a decisive shift from Modernist attempts to restore meaning after World War I to Postmodernist recognition of shattered moral and cultural frameworks after World War II. Eliot's poem responds to post-WWI disillusionment through fragmented voices, mythic structures, and symbolic allusions that aim to impose a tentative order on the collapse of civilization. Auden, writing in the aftermath of WWII and the Holocaust, rejects the possibility of such coherence, juxtaposing classical imagery with visions of bureaucratic violence, totalitarian discipline, and emotional numbness. Using a theoretical framework that contrasts the Modernist pursuit of reconstructed meaning with the Postmodern suspicion of grand narratives, this paper situates both poems as literary reactions to the escalating traumas of the twentieth century. Eliot's text struggles to assemble fragments into a meaningful pattern, whereas Auden's poem accepts the irretrievable fragmentation of the modern world, illustrating the transition from Modernist cultural repair to Postmodern ethical disillusionment.

Keywords: Modernism, Postmodernism, war trauma, fragmentation, *The Waste Land*, *The Shield of Achilles*

Anton Çehov ve Sait Faik Abasıyanık öykülerinde yabancılaşma, yalnızlık ve mekân

Petek KAHYALAR
Sara BAKIRCIOĞLU
Akdeniz Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
20223310025@ogr.akdeniz.edu.tr

Özet

Sait Faik Abasıyanık ve Anton Çehov'un hikayelerinde vazgeçilmez temalar olan yalnızlık ve yabancılaşma temaları yazarlar da göz önünde bulundurularak ele alınacaktır. İki farklı coğrafyadan çıkan bu yazarların, bahsedilen kavramlara karşı bakış açıları ve bu kavramları nasıl tanımladıkları çeşitli hikayelerinden alıntılarının incelenmesiyle görülmüş olacaktır. Yalnızlık, fiziksel olarak tek başına olma hâlinde farklı olarak, insanın sosyal veya duygusal bağlarının eksikliğini hissettiğinde ortaya çıkan bir acı olarak tanımlanır. Birey, en çok yalnız hissettiğinde varoluşunu sorgular. Yabancılaşma, yalnızlığın bir adım ötesinde, bireyin önceden aidiyet duyduğu bir şeye, kendisine, çevresine veya toplumuna karşı uzaklaşması ve artık ait hissedememesidir. Mekân teması ise, yalnızlık ve yabancılaşma duygularının somutlaştığı bir bağlam sunar. Karakterlerin yaşadıkları çevre, onların içsel dünyalarını yansıtan bir ayna işlevi görür; dar sokaklar, kasvetli odalar ya da kalabalık şehirler, bireyin ruhsal durumunun bir açıklayıcısıdır. Bu sunumda, Türk ve Rus edebiyatının iki önemli ismi olan Sait Faik Abasıyanık ve Anton Çehov'un öyküleri, yalnızlık, yabancılaşma ve mekân temaları çerçevesinde karşılaştırmalı olarak incelenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Sait Faik Abasıyanık, Anton Çehov, yalnızlık, yabancılaşma

An ecological posthumanist reading of childhood in *Anne of Green Gables* and *Pollyanna*

Ayşegül MEYDAN
Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
aysemeyd@gmail.com

Abstract

This study offers a comparative analysis of *Anne of Green Gables* (1908) by L. M. Montgomery and *Pollyanna* (1913) by Eleanor H. Porter through the lens of ecological posthumanism, proposing that childhood is not constructed solely within familial or social structures but through ecological relations that transcend the human-nature divide. Grounded in Latour's notion of the *actant*, the study will argue that nature operates as an emotional and ontological force in the formation of children and as an active agent that soothes trauma, modulates emotions, and enables a sense of belonging. In Anne's case, natural elements function as poetic actants that cultivate imagination, form identity, and anchor the child within the world. In the *Pollyanna* universe, her "glad game," aligned with James J. Gibson's ecological psychology and the *affordances* offered by her surroundings, becomes an environmentally embodied form of optimism produced through intra-active engagements with place. Drawing on *trans-corporeality* and *intra-action*, the study will offer a compelling posthumanist perspective by revealing how vibrant material environments transform childhood and how resilience emerges within multi-entity ecological entanglements.

Keywords: Ecological Posthumanism, Nature as actant, childhood formation, trans-corporeality, intra-action

İkinci dilde yazılan eserlerde kültürel etkileşim, kimlik ve melezlik

Cihan AVARA

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

İngiliz Dili ve Edebiyatı

cihanavara0707@gmail.com

Özet:

Bu sunum, ikinci dilde yazın üreten yazarların eserlerinde ortaya çıkan kültürel etkileşim, kimlik müzakeresi ve melezlik dinamiklerini postkolonyal kuram bağlamında incelemektedir. Çalışmada Jhumpa Lahiri'nin "In Other Words" başlıklı eseri ile Salman Rushdie'nin "Imaginary Homelands" adlı metni karşılaştırmalı olarak ele alınmaktadır. Her iki yazar da göçmenlik deneyimi, dilsel yabancılaşma ve kültürel aidiyet arayışı gibi temalar üzerinden ikinci dilde yazmanın kimlik oluşumundaki belirleyici rolünü tartışmaktadır. Homi Bhabha'nın "hybridity" ve "third space" kavramları, metinlerin sunduğu kültürlerarası geçiş alanlarını anlamlandırmak üzere kuramsal çerçeve olarak kullanılmaktadır. Bu sunum, ikinci dilde yazmanın yalnızca estetik bir tercih değil; bireyin hafıza, aidiyet ve kültürel konumlanışla kurduğu çok katmanlı ilişkinin bir yansıması olduğunu göstermeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: İkinci dilde yazın, postkolonyal kuram, kültürel etkileşim, melezlik, kimlik, göçmen edebiyatı

XIX. Yüzyıl Rus edebiyatında “gereksiz insan” tipinin oluşumu ve gelişimi

Svetlana ZAKHVATAEVA
Akdeniz Üniversitesi
Rus Dili ve Edebiyatı
svetlanacat@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, XIX. yüzyıl Rus edebiyatında “gereksiz insan” tipinin oluşumunu, gelişimini ve edebî yansımalarını incelemektir. Çalışmada, bu kavramın hem edebî hem eleştirel düzeyde ortaya çıkış süreci analiz edilmiştir. Araştırma, “gereksiz insan” ifadesi ilk kez İvan Turgenev tarafından “Gereksiz Bir Adamın Güncesi” adlı eserinde edebî bir biçimde kullanılmış, ardından dönemin önde gelen eleştirmeni Vissarion Belinskiy tarafından kavramsal ve eleştirel bir terim haline getirildiğini göstermektedir. Napolyon Savaşları, Dekabrist Ayaklanması ve köleliğin kaldırılması gibi olayların, bu karakter tipinin oluşumundaki belirleyici rolü oynamıştır. “Gereksiz insan” tipi, toplum tarafından reddedilen ya da bizzat toplumu reddeden, kendini onun bir parçası olarak göremeyen bireyi temsil eder. Çalışmada Griboyedov, Puşkin, Lermontov, Turgenev ve Gonçarov gibi yazarların eserlerinde bu tipin farklı biçimlerde işlendiği gösterilmiştir. Bu yazarların karakterleri, idealizm ve eylemsizlik arasındaki çatışma içinde toplumdan yabancılaşan bireyin sembolüne dönüşür. Sonuç olarak, “gereksiz insan” tipi, 19. yüzyıl Rus edebiyatında insanın içsel yalnızlığını, toplumsal uyumsuzluğunu ve dönemin ruhsal atmosferini yansıtan sembollerden biri olmuştur.

Anahtar Sözcükler: Belinskiy, gereksiz insan, Rus edebiyatı, realizm, birey-toplum çatışması

Character diversity in horror literature: The unlimited world of the human mind

Doğa ACAR

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi

İngiliz Dili ve Edebiyatı

dogaacarr@gmail.com

Abstract

The works that emerged from the combination of fear and the infinity of the human mind are studied as a separate section in literature. In my presentation, I will discuss the important characters in three works that have become cult figures in horror literature. Dracula, the scary hunter of blood created by Bram Stoker, Frankenstein, a look at the horrific side of science created by Mary Shelley, and Lord Voldemort, whose name is so chillingly terrifying to even say, appear in J.K. Rowling's Harry Potter series. The similarities and differences of these three works will be examined. The basis of fear and why readers feel fear when reading these characters will be presented. Additionally, film adaptations and the literary aspects of the books will be emphasized. Moreover, the importance of their place in literature will be mentioned.

Keywords: Horror, Dracula, Frankenstein, Lord Voldemort

A comparison of “The Necklace” and “The Overcoat”: Social hierarchy, material value, and loneliness

Ali BACANAK

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi

İngiliz Dili ve Edebiyatı

alibacanak7@gmail.com

Abstract

Although short stories may seem small in structure and appearance, the issues they attempt to convey and draw attention to are actually critical. Guy de Maupassant's story, *The Necklace*, generally describes the significant changes that occur in the life of the character Mathilde after she loses the necklace she borrowed from her friend for a day. On the other hand, Nikolai Gogol's *The Overcoat* explores how Akaky Akakievich's life is affected by the new, more stylish overcoat he has made to replace his worn-out one. Beyond these summaries, these two stories explore the social status of the period and society, material desire, and themes of loneliness. In addition to these summaries, these two stories explore the social status of the period and society, material desire, and themes of loneliness. This presentation will compare how *The Necklace* and *The Overcoat* symbolically employ the period's social norms and the desire for social acceptance. The two works will be compared and contrasted in terms of how appearance and expensive possessions reflect individuals' values in society. The characters' social loneliness and desire for social acceptance will be examined, leading to tragic consequences. This presentation will compare how Guy de Maupassant and Nikolai Gogol's social hierarchies, appearances, and material wealth shape societal norms and the class distinctions within society.

Keywords: Social hierarchy, material value, loneliness, *The Necklace*, *The Overcoat*

19. yüzyıl Rus romanında isyankâr kadın ruhu: Tolstoy ve Dostoyevski Örneği

Hatice Yağmur İÇEL
Akdeniz Üniversitesi
Rus Dili ve Edebiyatı
icelhaticeyagmur@gmail.com

Özet

Bu çalışma, 19. Yüzyıl Rus Romanında İsyankâr Kadın Ruhu temasına odaklanarak, Lev Tolstoy'un «Anna Karenina» ve Fyodor Dostoyevski'nin «Budala» romanlarındaki kadın imgelerini incelemektedir. Dönem edebiyatında kadın karakterler, genellikle ahlaki ikilemlerin ve toplumsal değerlerin sınandığı merkez karakterler olarak konumlandırılmıştır. «Anna Karenina»'daki Anna, tutkulu bir aşk uğruna evlilik kurumunun ve yüksek sosyetenin katı kurallarını ihlal eder. Onun trajik sonu, özgür irade ile toplumsal kabul arasındaki amansız çatışmayı simgeler. Diğer yandan, «Budala»'daki Nastasya Filippovna, güzelliği ve travmatik geçmişiyle hem yüceltilen hem de şeytanlaştırılan bir karakter. O, toplumun kendisine biçtiği 'düşmüş kadın' rolüne karşı isyankâr ve yıkıcı bir duruş sergiler. Bu analiz, iki ikonik karakterin yabancılaşma, vicdan ve fedakârlık temaları çerçevesinde izlediği farklı yolları karşılaştırmalı olarak incelemektedir. Çalışma, bu sayede Rus toplumunun kadına dair sınırlayıcı ve çifte standartlı bakış açısını görünür kılmayı hedeflemektedir.

Anahtar Sözcükler: Tolstoy, Dostoyevski, kadın, Rus edebiyatı, birey-toplum çatışması

Puşkin'in eserlerinde geçen 'Marya' adının sembolik ve yapısal işlevi

Nilüfer YÜKSEL
Akdeniz Üniversitesi
Rus Dili ve Edebiyatı
niluferselin@gmail.com

Özet

Bu çalışma, Rus yazarı A. S. Puşkin'in "Yüzbaşının Kızı" ve "Dubrovsky" adlı eserlerinde yer alan iki kadın karakterin (Marya Grineva ve Marya Troekurova) adlarının fonetik, sembolik ve edebi işlevlerini karşılaştırmalı olarak incelemektedir. Çalışmada, bir ismin iki farklı psikolojik ve dramatik portre yaratmadaki rolü ortaya konmaktadır. İsmin metin içindeki kullanım biçimleri (Marya, Maşa, Mariya), karakterlerin kişilikleri, davranışları ve sosyal konumlarıyla bağdaştırılmaktadır. Bu durum, Puşkin'in bilinçli edebi stratejisini ve isimlerin metin içindeki estetik işlevini görünür kılar. Böylece Puşkin'in iki farklı eserinde bilinçli olarak 'Maria' ismini kullandığı kanıtlanmıştır. Bir taraftan "Dubrovsky"de adın Maşa, Marya ve Mariya biçimlerinde değişmesi, karakterin duygusal kararsızlığını ve sosyal gerilimlerini yansıtmaktadır. Diğer taraftan "Yüzbaşının Kızı"ndaki Marya Grineva'nın tek ve sabit adlandırılması onun tutarlı, saf ve kararlı kişiliğini vurgulamaktadır. Böylece aynı isim iki farklı kadın karaktere bambaşka anlamlar kazandırdığını tespit edilmiştir. Biri aşkı için mücadele eden cesur bir karakter, diğeri ise edilgenliğiyle trajik bir kaderin taşıyıcısıdır. Bu karşıtlık, 'Marya' adının metinler arası sembolik bir merkez teşkil ettiğini ve yazarın bu isim aracılığıyla güçlü bir anlam derinliği oluşturma stratejisini açıkça ortaya koymaktadır.

Anahtar Sözcükler: Puşkin, Rus edebiyatı, kişi adları, isim sembolizmi, karşılaştırmalı karakter analizi

Rus ve Türk edebiyatında Ayasofya'nın temsili

Sofiya DURSUNOVA
Akdeniz Üniversitesi
Rus Dili ve Edebiyatı
sofiadursunova981@mail.ru

Özet

Bu çalışma, Rus ve Türk edebiyatında Ayasofya'nın temsil biçimlerini karşılaştırmalı olarak analiz etmektedir. Araştırma, her iki edebi geleneğin aynı mimari ve kültürel nesneye nasıl farklı anlamlar yüklediğini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Rus edebiyatında (A. Kuprin, İ. Bunin, İ. Brodskiy) duygu yüklü betimlemeler öne çıkar. Ayasofya, kaybedilmiş bir Bizans mirası ve Hristiyan dünyasının travmatik bir hatırası olarak derinlemesine işlenir. Bu metinlerde yapı, hem estetik bir hayranlık hem de dini bir kaybın sembolü olarak ayrıntılarıyla tasvir edilir. Ayasofya, Nâzım Hikmet'in eserlerinde epik bir zafer anıtı olarak beliren yapı, Orhan Pamuk'un anlatılarında ise kentin sıradan bir parçası olarak temsil edilir. "İçeriden" ve "dışarıdan" bakışların kesişiminde, Ayasofya'nın edebi temsilleri, iki farklı kültürel dünyanın tarih ve kimlik algısındaki temel ayrımları yansıtmaktadır. Bu karşılaştırmalı okuma, Rus edebiyatının Ayasofya'ya Türk edebiyatına kıyasla çok daha derinlikli ve çok boyutlu bir anlam yüklediğini göstermektedir.

Anahtar Sözcükler: Ayasofya, Rus edebiyatı, Türk edebiyatı, kültürel sembol, Bizans

Challenging gender norms: A comparative reading of Charlotte Perkins Gilman's *Herland* and Orhan Kemal's *Tersine Dünya*

Büşra Yilmazer
İstanbul Kültür Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
yilmazerbusra56@gmail.com

Abstract

This paper analyzes the deconstruction of societal gender roles in Charlotte Perkins Gilman's *Herland* (1915) and Orhan Kemal's *Tersine Dünya* (1986), exploring how both authors challenge patriarchal norms through different literary approaches. In *Herland*, Gilman creates a self-governing maternal utopia where education, cooperation, and maternal ethics undermine male-dominated hierarchies. Conversely, in *Tersine Dünya*, Kemal offers a satire by imagining 1970s Turkey, a society where these norms are completely reversed—depicting women as public authority figures while men fulfill submissive roles within the household. Although originating from different genres and cultural backgrounds, both works show that gender is a sociocultural construct rather than a biological fact. Drawing on contrasting utopian and satirical narratives, this paper demonstrates how literature can challenge institutionalized gender norms and propose alternative social models. The comparison underscores their shared feminist goal of dismantling patriarchal ideology, while also situating each work within its respective cultural and historical contexts in Turkey and the West.

Keywords: Orhan Kemal, Charlotte Perkins Gilman, feminism, gender roles

Erken Hristiyanlıkta ilk savunmalar: Iustinus Martyr ve Tertullianus

İlayda Sena KAYA
Akdeniz Üniversitesi
Latin Dili ve Edebiyatı
kayailaydasena@gmail.com

Özet

Bu bildiri, 2. ve 3. yüzyıl Roma İmparatorluğu'nda Hristiyanların superstitio (batıl inanç) olarak görülen konumlarını ve maruz kaldıkları hukuki/toplumsal baskıları incelemektedir. Çalışma, erken dönem apolojistlerden Iustinus Martyr'in (Ιουστῖνος ὁ Μάρτυς, Ioustinos ho Mártyς) Apologia I-II ve Quintus Septimius Florens Tertullianus'un Apologeticum adlı eserlerine odaklanmaktadır. Bu dönemde Hristiyanlar, "ateizm" (geleneksel Roma tanrılarını reddetme), "Thyestes sofraları" (yamyamlık) ve "Oedipal ilişkiler" (ensest) gibi asılsız, ancak yaygın suçlamalarla karşı karşıya kalmıştır. Bildiri, bu iki apolojistin suçlamalara verdikleri yanıtların stratejilerini karşılaştırmaktadır. Felsefe eğitimi alan Iustinus, Hristiyanlığı Logos (Λόγος, söz, akıl) kavramı üzerinden "gerçek felsefe" olarak konumlandırarak Roma entelektüel dünyasıyla diyalog kurmayı hedefler. Latin Kilise Babalarının öncüsü ve bir hukukçu olan Tertullianus ise, çok daha sert bir retorik kullanır ve yalnızca Roma hukuk sisteminin Hristiyanlara yönelik adaletsizliğini değil, aynı zamanda Roma toplumunun kendi ahlaki çöküntüsünü de eleştirir. Sunumda, bu iki yazarın Hristiyan etiğini Roma yurttaşlığı kavramı karşısında nasıl konumlandıkları incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Latin edebiyatı, logos (Λόγος), apologia (ἀπολογία), Hristiyanlık

Video oyunları: İnteraktif öykü anlatımı ve edebiyatın yeni yüzü

Ada Ilgar URAL
Akdeniz Üniversitesi
İngiliz Dili ve Edebiyatı
adailgarural@gmail.com

Özet

Video oyunları, yalnızca bir eğlence aracı olmanın ötesinde, edebiyatın temel unsurlarını barındıran güçlü anlatılardır ve bu yönüyle klasik edebi yapıların izlerini taşıırken oyuncuya hikâyeyi deneyimleme ve yönlendirme imkânı sunarak oyunu bir nevi geleneksel okuma eylemine dönüştürmektedir. Örneğin ZA/UM tarafından geliştirilen ve yayımlanan *Disco Elysium* (2019) politik ve felsefi temaları derinlemesine işlerken, Amerikalı bağımsız geliştirici Toby Fox tarafından tasarlanan *Undertale* (2015), etik ve karakter özneliği kavramlarını oyuncunun seçimleriyle tartışmaya açar. Bu oyunlar, roman ve film gibi geleneksel anlatı biçimlerinden farklı olarak, oyuncuyu etkin birer özneye dönüştürür. Video oyunlarının edebiyat bağlamında incelenmesi, disiplinlerarası bir bakış açısıyla kültürel aktarım, anlatı teknikleri ve etik tartışmalar açısından zengin bir araştırma alanı ortaya koymaktadır. Bu sunumda da video oyunlarının edebiyatın geleceğindeki rolü ve anlatı anlayışımıza etkileri tartışmayı amaçlanmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Video oyunu, edebiyat, etkileşimli anlatı, kültürel aktarım

Dostoyevski ve Ahmet Mithat Efendi: Kadınların ahlaki yüceliği üzerine

Türkan Rüzgar ÖZELOĞLU
Akdeniz Üniversitesi
Rus Dili ve Edebiyatı
ozelogluruzgar@gmail.com

Özet

Bu çalışmada, Fyodor Dostoyevski'nin *Suç ve Ceza*'sındaki Soneçka (Sonia Marmeladova) ile Ahmet Mithat Efendi'nin *Henüz 17 Yaşında* eserindeki Kalyopi karakterleri üzerinden kadına olan ahlaki bakış açısı karşılaştırılmaktadır. Her iki karakter de, her iki yazar tarafından, fahişelik yapmak zorunda kalan genç kadınlar olmalarına rağmen, yalnızca “düşmüş kadın” kimliğiyle değil merhamet, fedakarlık ve içsel ahlaki erdemleriyle yüceltilir. Soneçka dini inancı ve sabrıyla Raskolnikov'un vicdanını uyandırırken, Kalyopi içinde bulunduğu zor yaşam koşullarına rağmen gururunu ve onurunu korur. Bu bağlamda, her iki karakter de toplumun dışlayıcı bakış açısına karşı, bireysel ahlakın ve insanlık onurunun bir temsili olarak ele alınmaktadır. Bildiri, iki farklı edebi ve kültürel bağlamda benzer kadın figürlerin nasıl işlendiğini karşılaştırmalı edebiyat perspektifiyle incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Kadın temsili, ahlak, karşılaştırmalı edebiyat, fedakarlık